

er der jo tale om reel overdragelse af magt fra Danmark til andre lande.

Kl. 13.05

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det er jo netop her, at hr. Morten Messerschmidt tager fuldstændig fejl. Der er netop ikke tale om, at man flytter afgørelser over til EU eller flytter beføjelser over til EU. Vi taler alene om områder, hvor der i forvejen er flyttet beføjelser over til EU, fordi vi synes, at det er en fordel, at vi løser opgaverne i fællesskab. Så det er områder, hvor EU i forvejen har beføjelserne.

Diskussionen er så alene: Skal man så træffe beslutning ved enstemmighed eller ved kvalificeret flertal? Her har vi en dansk interesse i, at der er flere beslutninger, der kan træffes med flertal, for så er det ikke den langsomste vogn i konvojen, der bestemmer farten, men så bliver det muligt at træffe fornuftige beslutninger med flertal. Det er jo klart, at når man er 25 omkring bordet, er det altså sværere at blive enige, end når man kun er 15. Derfor er det simpelt hen fornuftigt for EU, men også set fra et dansk synspunkt, at flere beslutninger kan træffes med flertal frem for ved enstemmighed – vel at mærke der, hvor EU i forvejen har fået kompetencen.

Der er slet ikke noget nyt i det. Og hvis man går over til at træffe beslutninger med kvalificeret flertal frem for ved enstemmighed, er det faktisk noget, vi har en dansk interesse i.

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg vil godt sige tak for svaret, men jeg synes stadig væk, at statsministeren kommer udenom, at der altså er nye kompetenceområder i del III i forhold til det eksisterende traktatgrundlag i Nitraktaten.

Det er da et problem, at man på de områder, der i dag har enstemmighed, fuldstændig uden hensyn til hvad det danske folk måtte mene eller tænke eller tro i forhold til det her, kan sige, at nu skal det altså være italienere, polakker, spaniere osv., der skal afgøre de her sager, hvor vi i løbet af den her valgkamp vil høre fra både statsministeren og fra andre ministre, at det behøver vi slet ikke at bekymre os om, fordi der har vi sandelig vetoret, for der er nemlig enstemmighed.

Jeg deler overhovedet ikke statsministerens opfattelse af, at det skulle være i Danmarks interesse at få afgørelser med kvalificeret flertal. Tværtimod har man med de stemmeregler, som statsministeren har sagt ja til ved underskrivel-

sen af denne her forfatning, netop accepteret, at danske stemmer bliver stort set ingenting, og at vi bliver stemt ned i samtlige sager, eller at der i hvert fald bliver en mulighed for det.

Jeg ser, at det er i stor uoverensstemmelse med danske interesser. Kan statsministeren ikke se det?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Hr. Morten Messerschmidt giver en aldeles forkert fremstilling af forholdene. Lad mig illustrere det med et konkret eksempel, f.eks. miljøafgifter:

Det er sådan i dag, at hvis man skal træffe beslutning i EU om miljøafgifter, så kræver det enstemmighed. Der er en mulighed for i fremtiden at gå over til at træffe beslutninger med flertal, hvis alle landene er enige om det.

Det vil faktisk være en fordel set fra et dansk synspunkt, at et spørgsmål som miljøafgifter kunne blive besluttet ved flertal. Som bekendt har vi jo miljøafgifter i Danmark, og hvis vi derfor skal hjælpe de danske virksomheders konkurrenceevne, har vi faktisk en interesse i, at der i EU bliver fastsat f.eks. nogle minimumssatser for, hvad miljøafgifter skal være, for så får vores virksomheder bedre konkurrencevilkår sammenlignet med virksomheder i andre lande. Det har vi faktisk en interesse i.

I dag er det svært, fordi det kræver enstemmighed, men hvis vi gik over til kvalificeret flertal, vil det blive nemmere, og det vil være i dansk interesse.

Formanden:

Så får hr. Morten Messerschmidt ordet for et sidste spørgsmål.

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg vil gå med til at acceptere, at statsministeren har ret så langt, at det bliver nemmere. Nuvel, det er altid nemmere, når man kan stemme lande ned, men at det skulle blive bedre, har jeg meget svært ved at forstå.

Jeg har meget svært ved at forstå, hvordan det i Danmark skulle kunne blive bedre, at afgifter skal kunne bestemmes af andre lande. Jeg har meget svært ved at forstå, hvordan det skulle kunne blive bedre, at andre landes politikere, som er valgt af andre landes befolkninger, skal have beføjelser til at fastsætte den danske afgiftspolitik på de bestemte områder, som statsministeren peger på. Det har jeg svært ved at se skulle være bedre.